

Με τη νίκη του Zohran Mamdani, ο σοσιαλισμός κέρδισε το κατεστημένο

Ένας πολιτικός σεισμός χτύπησε τη Νέα Υόρκη χθες το βράδυ. Κόντρα σε όλες τις προβλέψεις, ο τριαντατριάχρονος δημοκρατικός σοσιαλιστής Zohran Mamdani, πήρε [την πρωτιά με διαφορά](#) στον πρώτο γύρο των προκριματικών ενάντια στον πρώην κυβερνήτη της Νέας Υόρκης, Andrew Cuomo και φαβορί της κούρσας. Στο τέλος της βραδιάς, ο Cuomo αναγνώρισε την ήττα του απέναντι στον νεαρό αντίπαλό του.

Η συγκεκριμένη εκλογική αναμέτρηση έχει τη δυναμική να επανακαθορίσει την εθνική πολιτική σκηνή των ΗΠΑ, ανατρέποντας τις ισορροπίες μέσα στο Δημοκρατικό Κόμμα και δείχνοντας τον δρόμο για μια νέα εποχή δυνατοτήτων για την Αριστερά.

Ακόμα και πριν τα πρώτα επίσημα αποτελέσματα, ήταν ξεκάθαρο ότι η αναμέτρηση είχε αποκτήσει μείζονα πολιτική σημασία, σε τοπικό και εθνικό επίπεδο. Ο Mamdani είχε υπερβεί ένα τεράστιο έλλειμμα αναγνωρισιμότητας και οικονομικής υστέρησης σε σχέση με τον αντίπαλο του, για να μειώσει τη διαφορά με τον Cuomo, με μερικές δημοσκοπήσεις να τους δείχνουν τις τελευταίες εβδομάδες τετ-α-τετ. [Σχεδόν καμία](#) όμως δεν πρόβλεψε πως ο Mamdani θα κέρδιζε τον πρώην κυβερνήτη από τον πρώτο γύρο – και μάλιστα με μεγάλη διαφορά.

Πώς κατάφερε ο Mamdani τη «[μεγαλύτερη ανατροπή](#) στη σύγχρονη ιστορία της Νέας Υόρκης», όπως το έθεσε ένας αναλυτής του Δημοκρατικού Κόμματος; Είχε μια εκπληκτική προεκλογική εκστρατεία, μία που η Αριστερά – και οι αντίπαλοί της – θα μελετούν στο μέλλον. [Προσηλωμένος](#) ακλόνητα στην κρίση κόστους ζωής της πόλης, ο Mamdani πρότεινε μια σειρά από γενναίες μεταρρυθμίσεις που αφορούσαν την αναδιανομή του πλούτου και την επέκταση του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων δωρεάν μεταφορών με λεωφορείο, δημοτικών παντοπωλείων, δωρεάν παιδικής μέριμνας και δημόσιας επέκτασης του αποθέματος εργατικών κατοικιών – ζητήματα που επικοινωνήσαν με τις πιο επείγουσες ανάγκες της εργατικής τάξης της Νέας Υόρκης. Η εκστρατεία έτρεξε μια [έξυπνη και διεισδυτική καμπάνια](#) στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που επικοινωνήσε με θετικό και προσιτό τρόπο τα υλικά ζητήματα και τις προτεινόμενες λύσεις του Mamdani.

Ο Mamdani επίσης καλλιέργησε ισχυρές σχέσεις με τα [εργατικά σωματεία](#) της πόλης – μια εκλογική βάση που αποτελεί εν δυνάμει φυσικό σύμμαχο, αλλά που ιστορικά έτεινε να στηρίζει πολιτικά συντηρητικούς υποψηφίους. Η καμπάνια είχε επίσης [τεράστια φυσική παρουσία](#), με χιλιάδες εθελοντές από τις τοπικές οργανώσεις των Δημοκρατικών Σοσιαλιστών της Νέας Υόρκης

(Democratic Socialists of America – DSA) να προωθούν τον Mamdani στις πέντε συνοικίες της πόλης.

Οι προσπάθειες των αντιπάλων του και των τεράστιων super PACs (επιτροπές πολιτικής δράσης που μπορούν να δαπανούν απεριόριστα χρήματα για εκλογές χωρίς άμεση συνεργασία με υποψηφίους) να τον παρουσιάσουν ως έναν επικίνδυνο ριζοσπάστη που μισεί το Ισραήλ και επιθυμεί την αποχρηματοδότηση της αστυνομίας, απέτυχαν. Ο σοσιαλιστής υποψήφιος απέδειξε τις αρχές και τις πολιτικές δεξιότητές του. Αντί να εμπλακεί σε σεχταριστικές διαμάχες ή να συσχετιστεί αχρείαστα με υπεοαριστερή μαξιμαλιστική ρητορική που πιθανώς θα μπέρδευε ή θα αποξένωνε ψηφοφόρους, μίλησε για το ζήτημα Ισραήλ-Παλαιστίνης και τη δημόσια ασφάλεια με όρους κοινής λογικής και καθολικότητας. Αντί να πέσει στην παγίδα διαφόρων περσόνων των MME, που τον ρωτούσαν αν το Ισραήλ έχει δικαίωμα ύπαρξης (ρητορικό σχήμα), απάντησε πως έχει δικαίωμα ύπαρξης ως «κράτος με ίσα δικαιώματα» για όλους τους κατοίκους του. Και στο ζήτημα της αστυνόμευσης και της δημόσιας ασφάλειας, απέρριψε τη ρητορική περί «αποχρηματοδότησης» ή «κατάργησης», υποστηρίζοντας πως η αστυνομία έχει να παίξει σημαντικό ρόλο, αλλά σήμερα καλείται να εκπληρώσει καθήκοντα κοινωνικών λειτουργιών και επαγγελματιών ψυχικής υγείας – κάτι για το οποίο δεν είναι ούτε εκπαιδευμένη, ούτε κατάλληλη.

Πέρα από τα θετικά της εκστρατείας και της πλατφόρμας του, ο Mamdani, σε προσωπικό επίπεδο, είναι χαρισματικός και ιδιαίτερα ικανός συνομιλητής, ένα είδος πολιτικού που η αμερικανική Αριστερά σπάνια έχει δει. Είχε επίσης την τύχη να αναμετριέται με έναν αδύναμο αντίπαλο: τον απαξιωμένο Cuomo, που προσπαθεί να επανέλθει στην πολιτική ζωή μετά από σωρεία καταγγελιών για σεξουαλική παρενόχληση, οι οποίες τον οδήγησαν σε παραίτηση. Αυτές οι καταγγελίες αποτελούν απλώς την κορυφή του παγόβουνου της διεφθαρμένης, γυμνής σκάνδαλα καριέρας του.

Ο Cuomo έτρεξε μια καμπάνια με ελάχιστες δημόσιες εμφανίσεις, βασισμένη κυρίως σε τεράστιες εξωτερικές δαπάνες για διαφημίσεις που επιτίθονταν στον Mamdani. Αντίθετα, ο Mamdani κατάφερε να οικοδομήσει στρατηγικές συμμαχίες με έντιμους προοδευτικούς, όπως τον Brad Lander, τον τρίτο στην κατάταξη υποψήφιο, με κοινό σκοπό να σταματήσουν τον Cuomo.

Παρόλο που ο Cuomo παραδέχτηκε την ήττα του χθες το βράδυ, ο αγώνας δεν έχει τελειώσει ακόμα. Οι ψήφοι των επόμενων γύρων στο σύστημα ψηφοφορίας με σειρά προτίμησης πρέπει ακόμη να καταμετρηθούν. Ο Cuomo έχει επίσης διασφαλίσει τη δυνατότητα να κατέβει ως ανεξάρτητος στις κεντρικές εκλογές για την δημαρχία. Είτε το κάνει είτε όχι, ο Mamdani θα έχει να αντιμετωπίσει τον νυν δήμαρχο, που προσπέρασε τις προκριματικές των Δημοκρατικών και κατεβαίνει ως ανεξάρτητος με το (παράδοξα ονομαζόμενο) ψηφοδέλτιο “EndAntisemitism”. Είναι βέβαιο πως ο Mamdani θα βρεθεί αντιμέτωπος με μια πλημμύρα χρηματοδότησης από το φιλοϊσραηλινό λόμπι, τα συμφέροντα real estate και άλλους εύπορους αντιπάλους – σε βαθμό που ίσως ξεπεράσει και τις ήδη υπέρογκες δαπάνες των προκριματικών.

Ο Mamdani κατάφερε να μετατρέψει αυτό που θα μπορούσε να είναι μια καταθλιπτική, τοπική εκλογική αναμέτρηση σε ένα εθνικό και διεθνές πολιτικό φαινόμενο. Τρέχοντας μια καμπάνια

βασισμένη σε φιλόδοξα, καθολικά προτάγματα που στοχεύουν στη βελτίωση της ζωής της εργατικής τάξης, ανάγκασε το πολιτικό κατεστημένο να αντιπαρατεθεί επί της ουσίας πάνω σε ταξικά ζητήματα και την αναδιανομή πόρων. Υπερασπιζόμενος την καθολικότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα των Παλαιστίνιων, φώτισε την ηθική χρεοκοπία στον πυρήνα της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Και φέρνοντας στο προσκήνιο μεγάλες προσωπικότητες και τεράστια οικονομικά συμφέροντα – όπως ο Bill Clinton, [που υποστήριξε τον Cuomo](#) – φανέρωσε τις εσωτερικές αντιφάσεις του Δημοκρατικού Κόμματος, διχασμένου ανάμεσα στην πίστη του σε επιχειρηματικά συμφέροντα και πολεμικές επεμβάσεις από τη μια, και σε δίκαιους δημοκρατικούς σοσιαλιστές όπως ο Mamdani από την άλλη.

Έτσι, η εκστρατεία του Mamdani για τη δημαρχία ενσωματώνει κάτι από το πνεύμα που έκανε ξεχωριστή την καμπάνια του Bernie Sanders για την προεδρία, την οποία αναγνωρίζει ως πολιτική του έμπνευση. Η καμπάνια του καλεί τους πολίτες να πάρουν θέση: υπέρ ή κατά της διαφθοράς, υπέρ ή κατά του μεγάλου χρήματος στην πολιτική, υπέρ ή κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υπέρ ή κατά ενός προγράμματος που υπηρετεί πραγματικά τις ανάγκες των εργατών.

Ο Mamdani και οι υποστηρικτές του θα βρεθούν αντιμέτωποι με σφοδρή αντίσταση, τόσο στην εκλογική μάχη όσο και – αν κερδίσει – στο δημαρχείο. Όμως, ο συνασπισμός που έχει ήδη σχηματιστεί γύρω του, έχοντας ήδη επιφέρει ένα εντυπωσιακό πλήγμα στο πολιτικό κατεστημένο, αποτελεί ένα ελπιδοφόρο σημάδι ότι ένας καλύτερος κόσμος είναι, όντως, εφικτός.

[Μετάφραση](#) του Κώστα Ζαχαριάδη